

Janez Klobovs in Klobovsova ulica

V prispevku želim prikazati zanimivega Ločana, ki je zapustil trajno sled v loškem domoznanstvu. Po njem se imenuje Klobovsova ulica v Škofji Loki. Bolj kot se čas odmika, bolj so nekatere raziskave zanimive. Prav je, da včasih »odkopljemo kakšno pozitivno osebo«, ki smo jo po izročilu že pozabili, pa bi jo morali še poznati ...

Vojni superior Janez Klobovs, vojaški kurat, oziroma še nekaj več, se je rodil 29. 12. 1858. v Škofji Loki. V duhovnika je bil posvečen 8. 5. 1881 v Ljubljani. Večino življenja je preživel zunaj Kranjske. Ko je leta 1909 podedoval po materi hišo v Loki, je bil župnik v Innsbrucku – Inomostu. Umrl je 3. 4. 1930 v Ljubljani. Zanimiva je predvsem njegova oporoka, kjer pravi takole:

»Pokopan želim biti na pokopališču v Škofji Loki, v rodbinskem grobu. Moj pogreb naj bo brez večjih stroškov. Če ne umrjem v Loki, naj se moje truplo prepelje v Škofjo Loko kolikor mogoče preprosto. Mojo hišo testiram škofjeloški mestni občini v njeno last in v njeno uporabo. Občina tedaj moje hiše ne sme prodati. Občina bo skrbela da se moj (rodbinski) grob v Škofji Loki in grob moje rodbine v Stari Loki, lastno in snažno obrani. Moja kuharica Ivanka Komotar iz Savelj ima pa pravico do brezplačnega celega stanovanja v drugem nadstropju (predaj in zadaj) z dotičnimi pri-tiklinami v moji hiši do njene smrti.

Mojemu nečaku Pavlu Sušniku zapustim: zlat prstan z diamanti, veliko stenske uro, starinsko omaro s tabernaklom in veliko starinsko kredenco. Vse druge mobilije: oprava, kubinjsko, namizno in posteljno perilo je lastnina Ivanke Komotar. To tedaj ne pride k zapuščini. Mojo cerkveno opravo in vse knjige, ki niso pisane v slovenskem jeziku, naj pa Ivanka Komotar izroči škofjeloškemu mestnemu župniku, da on te stvari uporabi ali razdeli kakor hoče. Moje telesno perilo (srajce, itd.), moje obleko in moje obutev, naj pa Ivanka Komotar razdeli med reveže in sicer tako kot sama hoče. Imenovani Ivanki Komotar zapustim vse svoje premično premoženje, denar, itd.

Od zapuščine denarja naj Ivanka Komotar izplača

- 1. Škofjeloški župniški nadarbinini din. 3000. Zato naj se meseca februarja vsako leto bere ena tih sveta maša za rodbino Klobovs v farni cerkvi. Maša naj se poprej oznani. Ker dohodki od teh 3000 din. tvorijo honorar za izvršitev sv. maše, ne smejo se župniku upoštevati v njegove postavne dohodke.*
- 2. Škofjeloškemu kapucinskemu samostanu 3000 din. za svete maše v moj namen. Število svetih maš naj določi pater gvardijan tega samostana.*
- 3. 3000 din. mesini občini za škofjeloške reveže.*
- 4. Škofjeloškemu prosvetnemu društvu, škofjeloškemu Orlu in škofjeloški požarni brambi po 1000 din, skupaj 3000 din.*

Ivanka Komotar naj plača tudi moj pogreb, stroške za zdravnika in druge eventualne stroške.

Moje zemljišče pa zapustim škofjeloškemu mestnemu župniku, da on to zemljišče, oziroma denar, če boče to zemljišče prodati, uporabi v kak cerkven, duhovski ali sploh kak dobrodelen namen in sicer kakor on sam hoče. Če pa moj zapuščen denar ne bo zadostoval za pogreb in za druge stroške in za zgoraj navedene legate 12000 din, naj pa Ivanka Komotar proda od zemljišča kolikor je potrebno za pokritev teh stroškov. Če pa zapuščen denar zadostuje za pokritev teh stroškov, merodajna je edinole izjava Ivanke Komotar.

Eventuelna, z naslovom označena pisma, naj Ivanka Komotar odpošlje na njih naslov, druga pisma, pa zavrite in tako dalje, označene s pripombo: »Po moji smrti uničiti«, naj pa ona pokonča.

Če bi v oporoki kaka določba ne bila jasna, merodajna je razsodba g. škofjeloškega župnika.

Glede mojega pogreba in eventuelno kako izvesti moj testament, naj se Ivanka Komotar dogovori s škofjeloškim župnikom, županom in mojim nečakom.

Vse, katere sem morebiti razžalil ali jim morda storil kako krivico, prosim odpuščanja, kakor tudi jaz odpuščam vsem in upam da tudi meni prizanese dobroiljivo in usmiljen Gospod. To oporoko sem lastnoročno pisal in lastnoročno podpisal.«

Škofja Loka, dne 25. avgusta 1929. Janez Klobovs, l. r. vojni superior v. p.

Glede prevzema hiše je imela občina še nekaj težav z župnikom in Komotarjevo. Pod ugodnimi pogoji bi občina preužitek Komotarjeve celo odkupila. V zahvalo za Klobovsovo hišo, danes Mestni trg 34, je loška občina poimenovala pomožno ulico za hišami na Mestnem trgu pod gradom po pokojnem dobrotniku. Leta 1930 je po državni zakonodaji občina morala urediti oštevilčenje stavb na svojem področju. Vse hiše znotraj obzidja so že od prvega oštevilčenja v drugi polovici 18. stoletja spadale pod naslov Mesto. Številka 1 je bil grad. Neuradna imenovanja v Mestu so bila še Mestni trg, Lontrg, Sv. Jakoba trg, Nunska ulica in Šolska ulica. Prav slednji ni več pristajalo takšno ime, saj je bila na vidiku že gradnja nove šole v Kapucinskem predmestju. V hvaležen spomin so prav to ulico poimenovali po pokojnem gospodu Klobovsu. Imenovanje ulice so opravili že leta 1930, ko se Klobovsova ulica že navaja v dokumentih, čeprav uradnega občinskega sklepa nisem našel. Nemci so ulico preimenovali v Kranzelgasse.

Po zadnji vojni so vse ulice, ki so kazale na neka cerkvena ali verska imena, zamenjali z novimi. Sv. Jakoba trg je postal Cankarjev trg, po Cankarjevi brigadi. Nunsko ulico so preimenovali v Blaževo ulico, po partizanskem pesniku Otu Vrhuncu - Blažu Ostrovharju. Ob osamosvojitvi sem slišal, naj bi za to ulico predlagali ime Ulica Ota Vrhunca. Potem so pa le ugotovili, da je to ista oseba. Šolarji so me poučili, da se Blaževa ulica imenuje po možičku Blažu na Kapucinskem mostu. (Otroci so mislili na sv. Janeza Nepomuka).

Klobovsova ulica je leta 1945 ostala, saj mnogi od takratnih občinskih funkcionarjev verjetno niso vedeli, da gre za posvečeno osebo - duhovnika. Nekaj hvaležnosti je gotovo tudi še ostalo, saj je z volilom gospoda Klobovsa mesto pridobilo še eno hišo zraven rotovža.

Leta 1937 se je prvokrat zataknilo pri oskrbi groba Janeza Klobovsa. Ivanka Komotar je pisala županu naslednje pismo:

Škofja Loka 23. 9. 37. Matevž Ziberl, predsednik občine Škofja Loka.

Podpisana prosim, da mi najprvo oprostite, ker si dovoljujem nadlegovati s tem pismom. Ne gre se zame, ampak za grob pokojnega gospoda superiorja Klobovsa. Kakor je iz testamenta razvidno, da ima občina kot dedič dolžnost oskrbovati grobove družine Klobovs. Na podlagi tega Vas prosim gos. predsednik, da bi posvetili nekoliko pozornost na te grobove. Skrajno potrebno je, da se že enkrat prestavi spomenik, zid se že obetava, ograjo pa razjeda rja. Isto tako je prevzela občina dolžnost da oskrbuje grob tudi na staroluškem pokopališču, ker sedaj je zaraščen s koprvcami. Prepričana sem, da boste gospod predsednik čimpreje odredili, da se grobovi družine Klobovs dostojno popravijo.

Z odličnim spoštovanjem Komatar Ivanka

*Že 28. septembra je župan na pismo, ki ga je prezentiral kot uradni dopis, zapisal:
Vzel vsebino gornjega dopisa na znanje.*

Kasneje je župan Matevž Zihrl Pepevnik na oskrbo grobov družine Klobovs pozabil. Potem so pozabili Nemci. Prešli so občinski reveži, predvojni gasilci, kulturniki in drugi volilojemalci. Za dolžnost vzdrževanja grobov niso vedeli ne povojni predsedniki in ne vedo sedanjí župani. Tudi maš ne opravljajo več za Janeza Klobovsa. V zadnjih letih so gospodov in kuharičin nagrobni napis zbrisali, ploščo obrnili, grob pa prodali. Nekoč se bo pojavil nov nagrobni napis. Vprašanje pa je, če bo odtehtal za eno ulico. Tudi v Stari Loki ni več sledov grobov Klobovsove družine. Po Jazbinškovem zakonu je prodan srednjeveški rotovž, Klobovsova in tudi sosednja občinska hiša. Ulica s Klobovsovim imenom pa še živi, čeprav menim, da niti vsi njeni prebivalci niti mnogi drugi Ločani ne vedo, od kod izvira njeno ime.